

แบบแผนการบริโภค พฤติกรรมการบริโภค และการประมาณระดับรายได้ที่เหมาะสมสำหรับการใช้จ่ายบริโภคของนักศึกษาที่พักอาศัยภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กัญญชล วัฒนากุล

1. บทนำ

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือได้ว่าเป็นการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญอย่างยิ่งในโลกยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งค่าใช้จ่ายในการลงทุนประเภทนี้ มักจะพิจารณาเฉพาะค่าใช้จ่ายที่รัฐจะต้องเข้ามารับผิดชอบ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วยังมีค่าใช้จ่ายอีกส่วนหนึ่งที่ตัวผู้ลงทุนอื่นได้แก่ นักศึกษา และผู้ปกครอง จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ค่าใช้จ่ายการลงทุนส่วนนี้ ได้แก่ การใช้จ่ายในการศึกษาโดยตรงและค่าใช้จ่ายในการศึกษาทางอ้อม โดยที่ค่าใช้จ่ายทางตรงประกอบด้วย ค่าลงทะเบียน ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียมต่างๆ ฯลฯ ซึ่งในลักษณะค่อนข้างจะคงที่และไม่สูงมากนัก เนื่องจากรัฐได้ให้การสนับสนุนในบางส่วน ขณะที่ค่าใช้จ่ายทางอ้อม ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการบริโภคของนักศึกษา ระหว่างทำการศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยนั้นมีความผันแปรตามสถานะเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ภายในสถาบันที่ศึกษา ซึ่งนับวันจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับจนบางครั้งไม่อาจประมาณการได้ว่าควรจะเป็นเท่าไรต่อเดือนหรือต่อปี จนเป็นคำถามที่บรรดานักเรียน ผู้ปกครอง แม้กระทั่งครูแนะแนวถามกันบ่อยครั้งว่า “จะต้องใช้เงินเท่าไร สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการบริโภคของนักศึกษาระหว่างทำการศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย” ซึ่งปัญหานี้ยังไม่มีข้อมูล

ที่ชัดเจนและทันต่อเหตุการณ์ตามหลักวิทยาศาสตร์ เป็นคำตอบที่น่าเชื่อถือ จึงอาจส่งผลให้เยาวชนจำนวนมากไม่กล้าเสี่ยงเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทั้งที่มีความสามารถและสติปัญญา ขณะเดียวกันก็อาจทำให้เยาวชนอีกจำนวนมากเสี่ยงเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเพื่อความก้าวหน้าของชีวิต โดยที่ยังไม่มีความแน่ใจในฐานะทางเศรษฐกิจของตนจนอาจประสบปัญหาและความยุ่งยากนานาประการ ฉะนั้นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายด้านการบริโภคของนักศึกษาจึงมีความสำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจำเป็นต้องทราบอย่างละเอียด และถูกต้องเพื่อประโยชน์ในการวางแผนนโยบายการบริหารและเสนอบริการต่างๆ ที่จำเป็นตอบสนองแก่นักศึกษาได้ตรงตามความต้องการตลอดจนใช้เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาบางประการที่ประสบอยู่ หรืออาจจะปรากฏขึ้นในอนาคต

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็เช่นเดียวกัน ในฐานะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ใหญ่ที่สุดในภาคเหนือของประเทศไทยที่ต้องรับผิดชอบต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศทั้งในด้านการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดการบริการต่างๆ แก่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาที่มาจากภูมิสำเนาต่างๆ ทั่วประเทศที่ยังไม่เคยแยกออกจากผู้ปกครองและยังไม่เคยมาใช้ชีวิตอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่เลย ดังนั้นมหาวิทยาลัย

เชียงใหม่ ได้มีการจัดที่พักอาศัยของทางมหาวิทยาลัยฯ หรือหอพักนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยฯ เพื่อบริการแก่นักศึกษา แต่อย่างไรก็ตามหอพักของมหาวิทยาลัยฯ มีจำนวนจำกัดในขณะที่จำนวนนักศึกษาที่ต้องการใช้บริการมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปีมีผลให้ทางมหาวิทยาลัยฯ ไม่สามารถรับนักศึกษาทั้งหมดเข้าพักได้ ฉะนั้นนักศึกษาที่มีสิทธิใช้บริการหอพักของทางมหาวิทยาลัยฯ ส่วนใหญ่ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งหมดเนื่องจากมาจากต่างภูมิลำเนาและยังไม่สามารถปรับตัวได้ในระยะแรกของการเข้าศึกษาในสถาบันแห่งนี้ ส่วนนอกจากนั้นก็คือนักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 บางส่วนเท่านั้น ขณะที่ประมาณครึ่งหนึ่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทั้งหมด จำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ต้องหันไปใช้บริการที่พักอาศัยของเอกชนภายนอกมหาวิทยาลัยโดยไม่สมัครใจ ซึ่งนอกจากจะเกิดความแตกต่างด้านค่าเช่าที่สูงกว่ามากแล้ว ยังได้รับบริการต่างๆ แตกต่างจากที่เคยได้รับในขณะที่พักอยู่ภายในมหาวิทยาลัยฯ อีกด้วย ซึ่งอาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายในการบริโภคประเภทต่างๆ ที่อาจสูงขึ้นแล้วรวมถึงค่าใช้จ่ายบางประเภทที่ต้องเพิ่มเข้ามาโดยไม่รู้ตัวมาก่อนล่วงหน้าได้ และนี้อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การประมาณการใช้จ่ายลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ทางอ้อมประเภทนี้เพิ่มสูงขึ้นกว่าที่ประมาณในปีแรกที่เข้าศึกษาได้

ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาถึงลักษณะความเป็นอยู่แบบแผนการใช้จ่าย แนวโน้มและพฤติกรรมการบริโภค รวมถึงประมาณการระดับการใช้จ่ายด้านการบริโภคที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาที่ได้รับบริการที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยฯ และนักศึกษาที่พึ่งพาบริการที่พักอาศัยของเอกชนภายนอกมหาวิทยาลัยฯ เพื่อเป็น

ประโยชน์ในการจัดเตรียมงบประมาณในการใช้จ่ายในการลงทุนด้านการศึกษานักศึกษาและผู้ปกครองทั้งในกรณีเข้ามาเป็นนักศึกษาใหม่ชั้นปีที่ 1 หรือกรณีที่นักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพด้านที่พักอาศัยในระหว่างทำการศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่แห่งนี้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากที่มาและเหตุผลในบทนำของงานวิจัยนี้ สามารถกำหนดวัตถุประสงค์หลักของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาถึงลักษณะความเป็นอยู่ด้านที่พักอาศัยและยานพาหนะที่ใช้ของนักศึกษาในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.2 ศึกษาถึงแหล่งที่มาของรายได้ และลักษณะของรายได้ รวมถึงรายได้เฉลี่ยของนักศึกษาที่พักภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.3 ศึกษาถึงประเภทต่างๆ ของการใช้จ่ายบริโภค และลักษณะการใช้จ่ายรวมถึงการใช้จ่ายบริโภคเฉลี่ยของนักศึกษาที่พักภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.4 ศึกษาแบบแผนการใช้จ่ายบริโภคประเภทต่างๆ และพฤติกรรมความโน้มเอียงบริโภคและความยืดหยุ่นของการบริโภคแต่ละประเภทของนักศึกษาที่พักอาศัยภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.5 ประมาณการระดับรายได้ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่พักอาศัยภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยฯ

3. ขอบเขตของการวิจัยและข้อคดง

เบื้องต้น

เพื่อให้เกิดการรัดกุมและชัดเจนในการสำรวจให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยจึงสามารถกำหนดข้อคดงเบื้องต้นและขอบเขตของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

3.1 การวิจัยนี้ได้พิจารณาค่าใช้จ่ายในการบริโภคประจำวันส่วนตัวของนักศึกษาเป็นรายเดือนโดยมิได้นำค่าใช้จ่ายสำหรับบำรุงการศึกษาค่าหน่วยกิตและค่าธรรมเนียมต่างๆ ที่ต้องเสียแก่ทางมหาวิทยาลัยในการศึกษามาคิดคำนวณเนื่องจากสามารถตรวจสอบได้ ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

3.2 การพิจารณาค่าใช้จ่ายบริโภคของนักศึกษาคิดคำนวณเฉพาะเวลาที่เปิดภาคเรียนเท่านั้น โดยเฉพาะการวิจัยนี้ได้พิจารณาการใช้จ่ายบริโภคในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ระหว่างเดือนมิถุนายน - ตุลาคม 2539

3.3 การวิจัยนี้ได้สำรวจนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยฯ จากคณะต่างๆ 16 คณะ โดยยกเว้นเฉพาะชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ของคณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะพยาบาลศาสตร์ และยกเว้นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ของคณะเภสัชศาสตร์ และเทคนิคการแพทย์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาในส่วนที่ยกเว้นไม่รวมเข้าในการวิจัยนี้ถูกจัดออกไปยังหอพักของแต่ละคณะโดยเฉพาะ

3.4 การวิจัยนี้ไม่รวมนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีที่พักอาศัยเป็นของตนเอง

4. ระเบียบวิธีการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัยของการศึกษานี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ของการสำรวจเก็บข้อมูลซึ่งกำหนดออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 เทคนิคการวิจัย เทคนิคที่ใช้ในการวิจัยได้แก่การสำรวจโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากนั้นนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ในเชิงปริมาณเพื่อผลสรุป

4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรของการศึกษานี้ประกอบด้วยนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ทั้งหมดตามข้อยกเว้นของการศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 14,732 คน โดยที่จำนวน 6,600 คน พักอาศัยภายใน 15 หอพักของทางมหาวิทยาลัยฯ ส่วนที่เหลือจำนวน 6,132 คน พักอาศัยอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัยฯ ฉะนั้นจึงอาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็นโดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ และสามารถยอมรับความคลาดเคลื่อนได้ที่ระดับ 5 เปอร์เซ็นต์ กำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้ 373 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาที่พักอยู่ในมหาวิทยาลัยฯ 193 ตัวอย่าง และนักศึกษาที่พักอาศัยภายนอกมหาวิทยาลัยฯ จำนวน 180 ตัวอย่าง

4.3 เครื่องมือการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการศึกษานี้ได้แก่แบบสอบถามแบบหลายปิด โดยแยกประเภทคำถามออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนแรกได้แก่ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่สองเป็นการรวบรวมข้อมูลด้านการใช้จ่ายบริโภคประเภทต่าง ๆ ของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.4 การดำเนินการวิจัย หลังจากกำหนดเทคนิค ประชากร และกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งเตรียมแบบสอบถามซึ่งได้มีการทดสอบและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพและลดความคลาดเคลื่อนให้น้อยที่สุดแล้ว จึงได้ส่งคณะวิจัยที่ได้มีการซักซ้อมความเข้าใจและเป้าหมายที่ต้องการตามแบบสอบถามออกเก็บรวบรวมข้อมูลจนครบตามจำนวนตัวอย่างที่ต้องการ จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงข้อมูลให้มีลักษณะเดียวกันในหน่วยต่าง ๆ ด้านจำนวนเงิน และระยะเวลา เพื่อให้สะดวกต่อการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และยังสามารถเปรียบเทียบพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ ได้ทันที รวมทั้งยังสามารถนำไปวิเคราะห์ในด้านอื่น ๆ ได้ต่อไป

4.5 สถิติที่ใช้สำหรับการวิจัย สถิติที่ใช้สำหรับการวิจัยได้แก่สถิติที่ใช้อธิบายรายละเอียดของข้อมูล ($\%, \bar{X}$) สถิติเกี่ยวกับการกระจายและความแปรปรวนของข้อมูล (SD, S^2) สถิติที่ใช้หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (r_{xy}) ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) สถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t - test) และการประมาณค่าค่าคาดหวังโดยทฤษฎีความน่าจะเป็น ($E(x)$)

5. ผลการวิจัย

5.1 ลักษณะความเป็นอยู่ด้านที่พักอาศัยและยานพาหนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากการรวบรวมข้อมูลและวิธีการทางสถิติสามารถจำแนกประเภทที่พักอาศัยและยานพาหนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่พอสรุปได้ดังนี้

5.1.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประมาณครึ่งหนึ่ง(51.7%)พักอาศัยหอพัก

ภายในมหาวิทยาลัยฯ ขณะที่ส่วนที่เหลือ ประมาณ 48.3 เปอร์เซ็นต์ พักอาศัยที่พักอาศัยของเอกชนภายนอกมหาวิทยาลัย โดยที่ส่วนใหญ่ของนักศึกษาที่พักอยู่ภายนอกนั้น (32.4%) ใช้บริการห้องพักของเอกชน เหลือจากนั้น พักอาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียม (7.8%) อพาร์ทเมนต์ (5.1%) และบ้านเช่า (3.0%)

5.1.2 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์มีพาหนะส่วนตัว โดยที่พาหนะประเภทแรกได้แก่ มอเตอร์ไซด์ (70%) รถจักรยาน (7%) และรถยนต์ (3%) ส่วนนักศึกษาประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ ที่ไม่มียานพาหนะเป็นของตนเอง แยกเป็น 15 เปอร์เซ็นต์คือนักศึกษาที่พักอาศัยภายในและ 5 เปอร์เซ็นต์เป็นนักศึกษาพักอาศัย ภายนอกมหาวิทยาลัยฯ

5.2 แหล่งที่มาและลักษณะของรายได้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า แหล่งที่มาของรายได้ประจำของนักศึกษาทั้งหมด ได้แก่ รายได้ประจำเดือนจากผู้ปกครองของนักศึกษา นอกจากนั้นยังพบว่านักศึกษามีประมาณ 53 เปอร์เซ็นต์ ของนักศึกษาทั้งหมด มีรายได้พิเศษนอกเหนือจากรายได้ประจำคือการขอเพิ่มพิเศษจากผู้ปกครอง และมีนักศึกษาเพียง 6 เปอร์เซ็นต์ เท่านั้นที่มีรายได้เพิ่มจากการทำงานพิเศษ

5.2.1 รายได้รวมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยเฉลี่ยประมาณเดือนละ 4,700 บาท และเมื่อแยกพิจารณาพบว่า นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ภายในมหาวิทยาลัยฯ มีรายได้โดยเฉลี่ยประมาณ 3,160 บาทต่อเดือน ส่วนนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัยฯ มีรายได้รวมเฉลี่ยประมาณ 6,310 บาทต่อเดือน

5.2.2 หากพิจารณาลักษณะโครงสร้างของรายได้ของแต่ละกลุ่มของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่พักอาศัยหอพักของทางมหาวิทยาลัยฯ มีรายได้ระดับต่ำสุดต่อเดือนเพียง 1,500 บาท และระดับสูงสุดอยู่ที่ 6,000 บาท โดยที่รายได้ระดับปานกลางของนักศึกษากลุ่มนี้อยู่ที่ 3,000 บาท ส่วนระดับรายได้รวมสูงสุด ต่ำสุด และปานกลางของนักศึกษาที่พักอาศัยภายนอกมหาวิทยาลัยฯ อยู่ที่ 15,000 บาท 3,000 บาท และ 6,000 บาท ต่อเดือน ตามลำดับ

5.3 ประเภทของการใช้จ่ายบริโภคและการใช้จ่ายบริโภครวมเฉลี่ยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การใช้จ่ายบริโภคของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่สามารถแบ่งออกเป็น 8 หมวด คือ การใช้จ่ายด้านที่พักอาศัย (C1) การใช้จ่ายด้านอุปโภคบริโภคส่วนตัว (C2) การใช้จ่ายด้านยานพาหนะและการเดินทาง (C3) การใช้จ่ายด้านการศึกษา (C4) การใช้จ่ายด้านกิจกรรม (C5) การใช้จ่ายด้านการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ (C6) การใช้จ่ายด้านสุขภาพและพลาณามัย (C7) และการใช้จ่ายด้านการศึกษานอกหลักสูตร (C8)

5.3.1 การใช้จ่ายบริโภคที่สำคัญทั้งหมดร้อยละ 99 ของนักศึกษาทั้งหมดได้แก่ การใช้จ่ายด้านที่พักอาศัย การใช้จ่ายด้านอุปโภคและบริโภคส่วนตัว การใช้จ่ายด้านพาหนะและการเดินทาง การใช้จ่ายด้านการศึกษา และการใช้จ่ายด้านการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ และปรากฏว่าเพียงร้อยละ 1 เท่านั้น ของนักศึกษาทั้งหมดที่เป็นค่าใช้จ่ายด้านกิจกรรม ด้านสุขภาพและพลาณามัย และด้านการศึกษานอกหลักสูตร

5.3.2 การใช้จ่ายบริโภครวมโดยเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษาที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยฯ วัดได้ประมาณ 3,115 บาท และ

ประมาณ 6,370 บาทต่อเดือน เป็นค่าใช้จ่ายบริโภครวมเฉลี่ยของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัยฯ และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วพบว่า นักศึกษาทั้งหมดของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีการบริโภครวมเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 4,676 บาท

5.3.3 ระดับการใช้จ่ายบริโภคต่อเดือน ต่ำสุด สูงสุด และปานกลาง ของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ภายในมหาวิทยาลัยฯ ได้แก่ 1,485 บาท 6,230 บาท และ 2,975 บาท ตามลำดับ ขณะที่ค่าใช้จ่ายบริโภคของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัยฯ มีค่าต่ำสุด 3,500 บาทต่อเดือน สูงสุด 14,890 บาทต่อเดือน และปานกลาง 6,000 บาทต่อเดือน

5.4 แบบแผนและพฤติกรรมการใช้จ่ายบริโภคของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากการวิเคราะห์ข้อมูลและเทคนิคการประเมินค่าคาดหวังสำหรับกำหนดแบบแผนการบริโภค เรียงลำดับตามสัดส่วนพบว่า การใช้จ่ายด้านการบริโภคอุปโภคส่วนตัว (73.7%) การใช้จ่ายด้านที่พักอาศัย (7.6%) การใช้จ่ายด้านบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ (7.0%) การใช้จ่ายด้านการศึกษา (6.7%) และการใช้จ่ายด้านพาหนะและการเดินทาง (3.0%) เหล่านี้เป็นอันดับ แบบแผนการใช้จ่ายบริโภคที่สำคัญของนักศึกษาที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยฯ ขณะที่แบบแผนการใช้จ่ายที่สำคัญของนักศึกษาที่พักอาศัยภายนอกมหาวิทยาลัยฯ ได้แก่ การใช้จ่ายด้านอุปโภคบริโภคส่วนตัว (54.2%) การใช้จ่ายด้านที่พักอาศัย (29.3%) การใช้จ่ายด้านบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ (7.6%) การใช้จ่ายด้านการศึกษา (5.2%) และการใช้จ่ายด้านพาหนะและการเดินทาง (3%)

5.4.1 ใช้ความโน้มเอียงในการใช้จ่ายบริโภคประเภทต่าง ๆ เมื่อการใช้จ่าย

บริโภครวมเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย ซึ่งถึงระดับความต้องการบริโภคเพิ่มของนักศึกษาพบว่าการบริโภคประเภทที่ยังมีความต้องการสูง ได้แก่ การบริโภคด้านอุปโภคบริโภคส่วนตัว (0.8274) การบริโภคด้านที่พัก (0.6243) การบริโภคด้านบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ (0.6218) การบริโภคด้านยานพาหนะและการเดินทาง (0.5710) เป็นพฤติกรรมการบริโภคของนักศึกษาที่พักอาศัยภายนอกมหาวิทยาลัยฯ ขณะที่นักศึกษาที่พักอาศัยภายในมีความต้องการบริโภคสูงสุด ได้แก่ การบริโภคอุปโภคส่วนตัว (0.9042) รองลงมาได้แก่ ด้านบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ (0.7068) และศึกษานอกหลักสูตร (0.5154) ถ้าพิจารณาโดยรวมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทั้งหมด พบว่ามีพฤติกรรมความต้องการเช่นเดียวกับนักศึกษาที่พักอาศัยภายนอกมหาวิทยาลัยฯ

5.4.2 จากการวิเคราะห์พบว่าความโน้มเอียงการใช้จ่ายบริโภครวมต่อรายได้รวมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทั้งหมดเท่ากับ 0.9821 โดยที่ค่าความโน้มเอียงการใช้จ่ายบริโภครวมของนักศึกษาที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยฯ (0.9464) อยู่ต่ำกว่านักศึกษาที่พักอาศัยภายนอกมหาวิทยาลัยฯ (0.9604) ขณะที่ระดับการบริโภคที่ไม่ขึ้นอยู่กับรายได้ของนักศึกษาทั้งหมด คือ 109.17 บาทต่อเดือน ส่วน 265.38 บาท และ 518.41 บาท เป็นระดับการบริโภคที่ไม่ขึ้นกับรายได้ของนักศึกษาที่พักอาศัยภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยฯ ตามลำดับ

5.4.3 พิจารณาด้านความยืดหยุ่นของการบริโภครวมจากรายได้รวมของนักศึกษาพบว่าความยืดหยุ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (0.9806) มีค่าน้อยกว่านักศึกษาที่พักอาศัยภายนอกมหาวิทยาลัยฯ (0.9539)

5.5 การประมาณการระดับการใช้จ่ายบริโภคที่เหมาะสมพอเพียงสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระดับการใช้จ่ายที่เหมาะสมสำหรับการศึกษานี้คือระดับการบริโภคถาวรเท่ากับรายได้อาวและระดับการบริโภคชั่วคราว และรายได้อาวชั่วคราวเท่ากับศูนย์ ตามทฤษฎีรายได้ถาวร ซึ่งการใช้จ่ายในระดับเหมาะสมนี้แสดงถึงระดับงบประมาณการใช้จ่ายบริโภคที่พอเพียงแก่ความจำเป็นในการใช้จ่ายบริโภคประเภทต่าง ๆ ของนักศึกษาในระหว่างที่ทำการศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่แห่งนี้ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือระดับรายได้อาวรายเดือนขั้นต่ำที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาในระหว่างทำการศึกษาและหากต่ำกว่านี้แล้วอาจทำให้นักศึกษาต้องประสบปัญหาและความยุ่งยากเนื่องจากได้รับรายได้ไม่พอเพียงแก่การใช้จ่ายบริโภคที่สำคัญในบางประเภทได้

จากการประมาณการใช้จ่ายบริโภคที่เหมาะสมโดยคำนวณหาระดับที่เส้นการบริโภคตัดกับเส้นรายได้พบว่าระดับการใช้จ่ายบริโภคที่เหมาะสมหรือรายได้ประจำที่เพียงพอแก่ความต้องการใช้จ่ายบริโภคของนักศึกษาที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยฯ มีค่าประมาณ 3,100 บาทต่อเดือน ขณะที่ระดับการใช้จ่ายบริโภคที่เหมาะสมของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัยฯ มีค่าประมาณ 6,500 บาทต่อเดือน หรือประมาณ 2 เท่าของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ภายในมหาวิทยาลัยฯ หากพิจารณาโดยเฉลี่ยแล้วพบว่าระดับการบริโภคที่เหมาะสมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีค่าประมาณ 4,550 บาทต่อเดือน

6. สรุปผลการวิจัย

จากผลที่ได้จากการวิเคราะห์และค้นพบสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

6.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประมาณครึ่งหนึ่งมีความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ต้องใช้บริการที่พักอาศัยของเอกชนภายนอกมหาวิทยาลัยฯ ที่มีราคาสูง เนื่องจากความจำกัดของหอพักภายในของทางมหาวิทยาลัยฯ เอง

6.2 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยส่วนมากแล้วมีพาหนะเป็นของตนเองและนิยมใช้ รถมอเตอร์ไซด์ ส่วนรถจักรยานและรถยนต์ มีจำนวนน้อยมาก

6.3 รายได้หลักของนักศึกษาได้แก่ รายได้ประจำรายเดือนจากผู้ปกครอง จากนั้นพบว่า นักศึกษาประมาณครึ่งหนึ่งมีรายได้ประจำไม่พอเพียงแก่การใช้จ่ายบริโภค จึงจำเป็นต้องขอเพิ่มจากผู้ปกครองเป็นพิเศษและมีนักศึกษาเพียงเล็กน้อยเท่านั้นมีรายได้เพิ่มโดยการออกทำงานพิเศษ

6.4 การบริโภคที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับการศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ของนักศึกษาทั้งหมดได้แก่ อันดับแรก การบริโภคด้านอุปโภคบริโภคส่วนตัว อันดับที่สอง การบริโภคด้านที่พักอาศัย อันดับที่สาม การบริโภคด้านพาหนะและการเดินทาง อันดับทีสี่ การบริโภคด้านบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ และอันดับที่ห้า การบริโภคด้านการศึกษา ขณะที่การบริโภคด้านกิจกรรม การบริโภคด้านสุขภาพพลานามัย และการบริโภคด้านการศึกษานอกหลักสูตรมีเพียงเล็กน้อยมากและปรากฏเป็นครั้งคราว ซึ่งหมายความว่าทางมหาวิทยาลัยฯ ได้มีสวัสดิการ และการบริการตอบสนองการบริโภคเหล่านี้ของนักศึกษาทั้งหมดอย่างเพียงพอ

6.5 รูปแบบการบริโภคของนักศึกษาที่พักอาศัยภายในและนักศึกษาที่พักอาศัยภายนอกมหาวิทยาลัยฯ มีความแตกต่างกันสองประเภท ซึ่งได้แก่ การบริโภคด้านอุปโภคบริโภคส่วนตัว และการบริโภคด้านที่พักอาศัย ส่วนประเภทอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

6.6 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทั้งหมดมีความต้องการบริโภคด้านอุปโภคบริโภคส่วนตัวสูงสุด ขณะที่อันดับสองของนักศึกษาที่พักอาศัยภายในได้แก่ การบริโภคด้านบันเทิง และพักผ่อนหย่อนใจ ส่วนนักศึกษาที่พักอาศัยภายนอกได้แก่ การบริโภคด้านที่พักอาศัย ซึ่งแสดงว่าลักษณะสถานที่พักอาศัยมีอิทธิพลให้พฤติกรรมการบริโภคของนักศึกษาเกิดความแตกต่างกัน ส่วนพฤติกรรมความต้องการบริโภคประเภทอื่น ๆ ของนักศึกษาทั้งหมดคล้ายคลึงกัน

6.7 การบริโภคที่ขึ้นอยู่กับรายได้ของนักศึกษาทั้งหมดคล้ายคลึงกันขณะที่การบริโภคที่ไม่ขึ้นอยู่กับรายได้ หรือการบริโภคที่จำเป็นที่สุด แม้ว่าจะไม่ได้รับรายได้ใดเลยของนักศึกษาที่พักอาศัยภายนอกมหาวิทยาลัยฯ มากกว่าประมาณหนึ่งเท่าของนักศึกษาที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งการบริโภคประเภทนี้ได้แก่ ค่าใช้จ่ายบริโภคด้านที่พักอาศัย ส่วนที่ไม่ขึ้นกับรายได้

6.8 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทั้งหมดมีแนวโน้มโดยเฉลี่ยที่จะใช้จ่ายรายได้รวมทั้งหมดในการบริโภคประเภทต่าง ๆ ทั้งแปดประเภทจนหมดสิ้นแสดงว่านักศึกษาโดยเฉลี่ยมีรายได้เหลือจากระดับการบริโภคจำเป็นน้อยมาก และยังมีนักศึกษาจำนวนมากที่มีรายได้รวมต่ำกว่าระดับการบริโภคจำเป็นสำหรับการศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่แห่งนี้ ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้จะ

ต้องประสบปัญหาและความยุ่งยากในการศึกษาอย่างแน่นอน

6.9 ระดับรายได้รวมที่เหมาะสมพอเพียงแก่การใช้จ่ายบริโภคในขณะที่ทำการศึกษายู่ในสถาบันแห่งนี้ของนักศึกษาที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยฯ มีค่าน้อยกว่าระดับค่าจ้างขั้นต่ำที่กำหนดตามกฎหมายขณะที่มีนักศึกษาที่พักอาศัยภายนอกมหาวิทยาลัยฯ มีระดับรายได้รวมประเภทนี้โดยประมาณเทียบเท่ากับอัตราเงินเดือนข้าราชการระดับ 3 วุฒิปริญญาตรีทีเดียว ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าที่พักอาศัยของทางมหาวิทยาลัยฯ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงแบบแผนการบริโภค และพฤติกรรมการบริโภคของนักศึกษา อีกทั้งยังสามารถช่วยให้เกิดการประหยัด การใช้จ่ายบริโภครวมของนักศึกษาโดยประมาณถึงเดือนละ 3,000 บาทต่อหัวหรืออีกนัยหนึ่งคือช่วยประหยัดการใช้จ่ายลงทุนด้านการศึกษาทางอ้อมของนักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ถึงครึ่งหนึ่งที่เดียว

7. ข้อเสนอแนะ

จากการสรุปผลของการศึกษาด้านแบบแผนและพฤติกรรมการบริโภครวมถึงการประมาณการระดับรายได้ที่เหมาะสมพอเพียงสำหรับการบริโภคประเภทต่าง ๆ ที่จำเป็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทั้งสองกลุ่มนั้นสามารถกำหนดข้อเสนอแนะได้ดังต่อไปนี้

7.2 เนื่องจากที่พักอาศัยภายนอกมีผลทำให้ค่าใช้จ่ายบริโภครวมของนักศึกษาเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าของที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยฯ การเพิ่มที่พักอาศัยภายในให้พอเพียงแก่ระดับความต้องการของนักศึกษาจะช่วยลดค่าใช้จ่ายลงทุนทางอ้อมของนักศึกษา และผู้ปกครอง และจงใจให้มี

การลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว

7.3 นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีขณะที่ที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัยฯ มีอยู่อย่างจำกัด ส่งผลให้มีนักศึกษาจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีที่ต้องถูกผลักดันให้เปลี่ยนแปลงที่พักอาศัยโดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้นั้นหมายถึงแนวโน้มของการลงทุนระดับอุดมศึกษาในสถาบันแห่งนี้ก็ต้องเพิ่มขึ้นทุกปีด้วย ดังนั้นมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในฐานะผู้รับผิดชอบโดยตรงควรหาทางป้องกันและเตรียมพร้อมก่อนที่จะเกิดปัญหาได้

7.4 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อนักศึกษาและผู้ปกครอง ควรจัดเตรียมหาบริการและสวัสดิการด้านที่พักอาศัยให้พอเพียงแก่ระดับความต้องการของนักศึกษาที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในแต่ละปี ซึ่งจะต้องเป็นแผนระยะยาวที่จะต้องต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีการให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดเตรียมบริการและสวัสดิการด้านที่พักอาศัยให้แก่นักศึกษา ก็จะช่วยให้สามารถบรรเทาปัญหาบรรเทาเร็วขึ้น

7.5 นักศึกษาและผู้ปกครองควรมีการเตรียมพร้อมสำหรับค่าใช้จ่ายบริโภคของนักศึกษาไว้ล่วงหน้าเมื่อกรณีต้องย้ายออกไปพักอาศัยภายนอกมหาวิทยาลัยฯ โดยความจำเป็นจะได้ไม่ประสบปัญหาและความยุ่งยากที่จะตามมาภายหลังได้

7.6 สถาบันระดับอุดมศึกษาต่าง ๆ ควรมีการทำการศึกษาระบบแบบแผน และพฤติกรรมการบริโภคของนักศึกษาของตนเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนสำหรับหน่วยงานต่าง ๆ นักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป

8. ภาคผนวก

8.1 ตารางข้อมูลวิจัย

ตารางที่ 1 ลักษณะความเป็นอยู่ด้านที่พักอาศัยและยานพาหนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ข้อมูล	นักศึกษาพักอาศัย ภายใน (เปอร์เซ็นต์)	นักศึกษาพักอาศัย ภายนอก (เปอร์เซ็นต์)	นักศึกษาทั้งหมด (เปอร์เซ็นต์)
1. ลักษณะด้านที่พักอาศัย			
หอพักของมหาวิทยาลัยฯ	193 (51.7)	-	193 (51.7)
หอพักของเอกชน	-	121 (32.4)	121 (32.4)
อพาร์ทเมนต์	-	19 (5.1)	9 (5.1)
บ้านเช่า	-	11 (3.0)	11 (3.0)
คอนโดมิเนียม	-	29 (7.8)	29 (7.8)
2. ลักษณะด้านยานพาหนะ			
ไม่มียานพาหนะ	54 (14.5)	20 (5.3)	74 (19.8)
มียานพาหนะ	139 (37.3)	160 (42.9)	299 (80.2)
รถมอเตอร์ไซด์	133 (35.7)	129 (34.6)	262 (70.3)
รถจักรยาน	6 (1.6)	21 (5.6)	27 (7.2)
รถยนต์	-	10 (2.7)	10 (2.7)

ตารางที่ 2 แหล่งที่มาและลักษณะโครงสร้างของรายได้ต่อเดือนของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เชียงใหม่

ข้อมูล	นักศึกษาพักอาศัย ภายใน (N = 193)	นักศึกษาพักอาศัย ภายนอก (N = 180)	นักศึกษาทั้งหมด (N = 373)
1. แหล่งที่มาของรายได้ (เปอร์เซ็นต์)			
รายได้ประจำรายเดือน	193 (100)	180 (100)	373 (100)
รายได้จากขอเพิ่มพิเศษ	55 (28.5)	144 (80)	199 (53.3)
รายได้จากทำงานพิเศษ	9 (4.6)	13 (7.2)	22 (5.9)
2. ลักษณะโครงสร้างของ รายได้รวม (บาท)			
ค่าต่ำสุด	1,500	3,000	1,500
ค่าสูงสุด	6,000	15,000	15,000
ค่าปานกลาง	3,000	6,000	4,500
ค่าเฉลี่ย	3,159.10	6,361.7	4,704
ค่าคาดหวัง	3,202.01	6,361.18	4,734.08

ตารางที่ 3

ลักษณะโครงสร้างของการบริโภครวม และสัดส่วนการบริโภคประเภท
ต่าง ๆ รายเดือนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ข้อมูล	นักศึกษาพักอาศัย ภายใน (N = 193)	นักศึกษาพักอาศัย ภายนอก (N = 180)	นักศึกษาทั้งหมด (N = 373)
1. ค่าใช้จ่ายบริโภครวม : บาท			
ค่าต่ำสุด	1,485	3,500	1,485
ค่าสูงสุด	6,230	14,890	14,890
ค่าปานกลาง	2,975	6,000	4,500
ค่าเฉลี่ย	3,114.80	6,369	4,676.40
ค่าคาดหวัง	2,972.90	6,200.40	4,521.56
2. สัดส่วนและค่าคาดหวัง ของการบริโภคประเภท ต่าง ๆ : บาท (เปอร์เซ็นต์)			
ด้านที่พักอาศัย (C1)	225 (7.57)	1,816.60 (29.30)	993.10 (21.96)
ด้านอุปโภคบริโภคส่วนตัว (C2)	2,192.20 (73.74)	3,359.30 (54.18)	2,752 (60.86)
ด้านยานพาหนะและการ เดินทาง (C3)	86.75 (2.92)	185.40 (2.30)	135.79 (3.0)
ด้านการศึกษา (C4)	199.90 (6.72)	322 (5.20)	256.90 (5.7)
ด้านกิจกรรม (C5)	45.76 (1.54)	29.01 (0.47)	38.1 (0.84)
ด้านบันเทิงและพักผ่อน (C6)	206.21 (6.94)	473.31 (7.63)	329.40 (7.29)
ด้านสุขภาพพลานามัย (C7)	8.32 (0.28)	6.37 (0.10)	7.36 (0.16)
ด้านการศึกษานอก หลักสูตร (C8)	8.65 (0.29)	8.36 (0.13)	8.90 (0.2)

ตารางที่ 4 พฤติกรรมแนวโน้มการใช้จ่าย ความยืดหยุ่น และความแปรปรวน
ของการใช้จ่ายบริโภคประเภทต่าง ๆ ต่อการใช้จ่ายบริโภครวมของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ข้อมูล	นักศึกษาพักอาศัย ภายใน (N = 193)	นักศึกษาพักอาศัย ภายนอก (N = 180)	นักศึกษาทั้งหมด (N = 373)
การบริโภคด้านที่พักอาศัย (C1)			
MBS.	-	0.6244	0.8427
Ed.	-	0.6432	0.8406
R ²	-	0.4138	0.7066
การบริโภคด้านอุปโภคบริโภคส่วนตัว (C2)			
MBS.	0.9043	0.8274	0.8973
Ed.	0.9211	0.8193	0.9133
R ²	0.8485	0.6712	0.8341
การบริโภคด้านพาหนะการเดินทาง (C3)			
MBS.	0.3972	0.5711	0.5893
Ed.	0.3605	0.5064	0.6762
R ²	0.1299	0.2564	0.4572
การบริโภคด้านการศึกษา (C4)			
MBS.	0.3778	0.2328	0.4284
Ed.	0.4175	0.2365	0.4379
R ²	0.1743	0.5592	0.1918
การบริโภคด้านกิจกรรม (C5)			
MBS.	0.1237 ^{ns}	0.0737 ^{ns}	0.0715 ^{ns}
Ed.	0.0992 ^{ns}	0.2534	0.3451
R ²	0.0098 ^{ns}	0.0642	0.1191
การบริโภคด้านบันเทิงและพักผ่อน (C6)			
MBS.	0.7069	0.6218	0.6667
Ed.	0.5634	0.5129	0.5609
R ²	0.3174	0.2631	0.3146
การบริโภคด้านสุขภาพพลานามัย (C7)			
MBS.	0.1715	0.1661	0.0553 ^{ns}
Ed.	0.2031 ^{ns}	0.3147	0.2671
R ²	0.0412	0.0990	0.0713

การบริโภคด้านการศึกษานอกหลักสูตร (C8)			
MBS.	0.5154	0.2889	0.2406
Ed.	0.2981 ^{ns}	0.3095 ^{ns}	0.3901
R ²	0.0887 ^{ns}	0.0958 ^{ns}	0.1521

- หมายเหตุ : MBS. - แนวโน้มการใช้จ่ายบริโภคประเภทต่าง ๆ ต่อการใช้จ่ายบริโภครวมหน่วยเพิ่ม
 Ed. - ความยืดหยุ่นของการใช้จ่ายบริโภคประเภทต่าง ๆ ต่อการใช้จ่ายบริโภครวม
 R² - สัมประสิทธิ์การตัดสินใจอธิบายถึงความสัมพันธ์ของความแปรปรวนในการใช้จ่ายบริโภคแต่ละประเภทและความแปรปรวนของการใช้จ่ายบริโภครวม
 ns - ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซ็นต์

8.2 การประมาณการระดับรายได้ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การประมาณการระดับรายได้ที่เหมาะสมของนักศึกษาถูกกำหนดโดย “จุดคุ้มทุนการบริโภค” ซึ่งเป็นจุดที่เส้นฟังก์ชันการบริโภคที่วัดได้ต่อรายได้ที่วัดได้ตัดกับเส้นการบริโภคถาวรเท่ากับรายได้ถาวร ตามทฤษฎีรายได้ถาวรโดยนำค่าคาดหวังการบริโภครวมมาวิเคราะห์และสร้างสมการดังต่อไปนี้

$$C_m = a + b Y_m \dots\dots\dots(1)$$

$$C_p = K Y_p \dots\dots\dots(2)$$

$C_m = C_p$ ณ จุดคุ้มทุนการบริโภค

K = สัดส่วนการบริโภคถาวรต่อรายได้ถาวรมีค่าเท่ากับ 1

C_m = ระดับการบริโภคที่วัดได้ของนักศึกษา

Y_m = ระดับรายได้ที่วัดได้ของนักศึกษา

C_p = ระดับการบริโภคถาวรของนักศึกษา

Y_p = ระดับรายได้ถาวรของนักศึกษา

ตารางที่ 5 ผลการประมาณค่าสมการการบริโภคที่วัดได้และรายได้ที่เหมาะสม
สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กลุ่ม	a	t_a	b	t_b	R^2	n	ระดับรายได้ ที่เหมาะสม
นักศึกษาทั้งหมด	109.17	2.19	0.9821	100.25	0.9645	373	4549.79
นักศึกษาที่พักอาศัยภายใน	265.39	3.61	0.9465	40.52	0.8958	193	3079.23
นักศึกษาที่พักอาศัยภายนอก	518.41	3.92	0.9604	45.74	0.9224	180	6473.27

หมายเหตุ : a - ค่าคงที่หรือระดับค่าใช้จ่ายบริโภคจำเป็นที่วัดได้โดยไม่ขึ้นอยู่กับระดับรายได้ที่วัดได้
 t_a - ค่า (t) ทางสถิติของค่าคงที่ (a)
b - ค่าความโน้มเอียงการบริโภคที่วัดได้ต่อรายได้ที่วัดได้หน่วยเพิ่ม
 t_b - ค่า (t) ทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (b)
 R^2 - ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจของสมการการบริโภคที่วัดได้และรายได้ที่วัดได้
n - จำนวนตัวอย่าง

บรรณานุกรม

- เฉลิมชัย ฉัตรแก้ว, 2530. สถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์, 2531. “การศึกษาแบบแผนการใช้จ่ายบริโภคจากข้อมูลประชากรชาติ”
รายงานการวิจัยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวี รื่นจินดา, 2521. คู่มือสถิติเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนิการ ศิลปอนันต์ และจุฬา ฉัตรคุปต์. 2517. “รายงานการสำรวจและวิจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต
ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธรรมบุญ ไสภารัตน์, 2525. วิธีการวิจัยทางเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บัญชา แก้วส่อง และวีระกุล ชายผา. 2524. “ค่าใช้จ่ายต่อหัววันศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา
2523 - 2524” มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ประพันธ์ เสวตนันท์, 2522. ทฤษฎีมหเศรษฐศาสตร์ในระบบทุนนิยม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
จำกัด.
- สภาการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานสำนักงานรัฐมนตรี. 2515. “ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตนักศึกษา
ในสถาบันอุดมศึกษา”
- สมชัย ฤชุพันธุ์, 2524. มหเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และท่าอากาศยาน.
- อัมรินทร์พงศ์ ฉัตราคม และจินตนา พรพิไลพรรณ, 2524. เศรษฐศาสตร์มหภาค 2. กรุงเทพฯ : ห.จ.ก.
วิศดอริ การพิมพ์.
- Burk, Marguerite C., 1968. Consumption Economics : A Multidisciplinary Approach. John Wiley &
Sons, Inc., New York.

Ferber, Robert and Verdoom, P.J. 1962, *Research Methods in Economics & Business*. The Macmillan Company, New York.

Hazell, Peter B.R., 1983. "Rural Growth Linkages : Household Expenditure Patterns in Malaysia and Nigeria", Research Report No. 41. International Food Policy Research Institute.

Philips, Louis, 1974. *Applied Consumption Analysis*. American Elsevier Publishing Co., Inc., New York.

Troelstrup, Arch W., 1952. *Consumer Problems and Personal Finance*. McGraw - Hill, Inc., New York.

Wilhelms, Fred T. and Heimerl, Ramon P., 1959: *Consumer Economics Principles and Problems*. McGraw - Hill Book Company, Inc., New York.